— w związku z naruszeniem obowiązku powiadomienia o środkach transpozycji nałożenie na stronę skarżącą na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE obowiązku zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 210 078 EUR dziennie od dnia wydania wyroku Trybunału stwierdzającego naruszenie zobowiązań, płatnej na rachunek środków własnych Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2014 r.

([1]) Dz.U. L 197, s. 38

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Linköping (Szwecja) w dniu 22 października 2015 r. – E.ON Biofor Sverige AB/Statens energimyndighet

(Sprawa C-549/15)

(2016/C 007/17)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Linköping.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Biofor Sverige AB.

Strona pozwana: Statens energimyndighet.

Pytania prejudycjalne

1) Czy wykładni pojęcia „bilansu masy" oraz „mieszanki" z art. 18 ust.1 dyrektywy 2009/28 ([1]) należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane dopuścić handel biogazami pomiędzy państwami członkowskimi poprzez połączoną sieć gazową?

2) W sytuacji, gdy odpowiedź na pytanie 1 jest przecząca, czy omawiany przepis dyrektywy jest zgodny z art. 34 TFUE, mimo tego, że jego stosowanie może mieć wpływ na ograniczenie handlu?

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Malty

(Sprawa C-557/15)

(2016/C 007/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Malty

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że przyjmując uregulowanie w sprawie odstępstwa, które zezwala na chwytanie siedmiu gatunków dzikich zięb (zięba zwyczajna *Fringilla coelebs*, makolągwa *Carduelis cannabina*, szczygieł *Carduelis carduelis*, dzwoniec *Carduelis chloris*, grubodziób zwyczajny *Coccothraustes coccothraustes*, kulczyk zwyczajny *Serinus serinus* i czyżyk *Carduelis spinus*), Republika Malty uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 5 lit. a) i e) oraz art. 8 ust. 1 wraz z załącznikiem IV pkt a), w związku z art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa ([1]);

— obciążenie Republiki Malty kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Malta wprowadziła uregulowanie w sprawie odstępstwa zezwalające na chwytanie siedmiu gatunków dzikich zięb w 2014, zgodnie z którym to uregulowaniem zezwoliła na okresy chwytania w 2014 r. i w 2015 r.

Dyrektywa 2009/147 zobowiązuje państwa członkowskie do zakazania chwytania i przetrzymywania dzikich ptaków niewymienionych w załączniku II, takich jak zięby, o których tu mowa, oraz do chwytania dzikich ptaków za pomocą nieselektywnych środków takich jak sidła i sieci. Wszelkie odstępstwa od tych zakazów podlegają ścisłym warunkom określonym w art. 9 dyrektywy.

Komisja uważa, że maltańskie uregulowanie w sprawie odstępstwa zezwalające na chwytanie siedmiu gatunków zięb jest niezgodne z art. 5 lit. a) i e) oraz art. 8 ust. 1 w związku z załącznikiem IV pkt a) dyrektywy.

Komisja stoi na stanowisku, że Malta nie udowodniła, iż warunki odstępstwa określone w art. 9 ust. 1 dyrektywy są spełnione. Po pierwsze, Malta nie wykazała braku innego zadowalającego rozwiązania, jak wymaga zdanie wprowadzające do art. 9 ust. 1 dyrektywy. Po drugie, maltańskie uregulowanie w sprawie odstępstwa nie zawiera uzasadnienia w odniesieniu do rzekomego braku innego zadowalającego rozwiązania. Po trzecie, Malta nie wykazała, że zezwolona działalność stanowi „legalne wykorzystywanie" w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy. Po czwarte, Malta nie wykazała zgodności spornego uregulowania z wymogiem określonym w art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy, w myśl którego to wymogu odstępstwo może dotyczyć tylko „mał[ej] ilośc[i]" ptaków. Po piąte, Malta nie udowodniła, że zezwolenie zostaje udzielone „przy zachowaniu ściśle nadzorowanych warunków", jak wymaga art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy.

([1]) Dz.U. L 20, s. 7.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 30 września 2015 r. w sprawie T-450/12, Anagnostakis/Komisja, wniesione w dniu 13 listopada 2015 r. przez Alexiosa Anagnostakisa

(Sprawa C-589/15 P)

(2016/C 007/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Alexios Anagnostakis (przedstawiciel: A. Anagnostakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska